

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 2543/2020

16.09.2020. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Божидара Вујичића и Бисерке Живановић чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Слободан Петровић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Водовод“ Сурдулица, кога заступа Драган Антић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 3165/18 од 25.03.2019. године, у седници одржаној 16.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 3165/18 од 25.03.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 3165/18 од 25.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици П 711/15 од 08.02.2018. године, ставом првим изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име стицања без основа плати износ од 2.100,00 динара, за период почев од 01.01.2009. године до 31.12.2009. године и за месец јануар, фебруар, март, август, септембар, октобар и децембар 2010. године, са законом затезном каматом по стопи у смислу члана 277 ЗОО, почев од 08.02.2018. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати трошкове парничног поступка у износу од 258.850,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 3165/18 од 25.03.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена је првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде, тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 81.800,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, побијајући је у делу којим је одлучено о трошковима поступка, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Према члану 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14 и 87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Пресуду Вишег суда у Врању Гж 3165/18 од 25.03.2019. године тужилац побија у делу којим је одлучено о трошковима поступка. Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер разлози ревизије не указују на потребу да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Нема потребе ни за уједначавањем судске праксе. Трошкови поступка су регулисани процесним законом. Они представљају споредно потраживање, које не чини главни захтев и различити су за сваки случај посебно, па не могу бити предмет оцене права на изјављивање ревизије у смислу уједначавања судске праксе.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Ревизијом тужиоца побија се решење о трошковима поступка садржано у пресуди Вишег суда у Врању Гж 3165/18 од 25.03.2019. године.

Чланом 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана Закона, прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, то се на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана Закона, не узимају у обзир камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка ако не чине главни захтев.

Имајући у виду да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепене одлуке којим је преиначена првостепена пресуда у делу одлуке о трошковима поступка, која не представља главни захтев, већ споредно потраживање, то ревизија тужиоца није дозвољена.

Врховни касациони суд је, приликом оцене дозвољености ревизије, имао у виду члан 403. став 2. тачка 2. ЗПП, али се наведена одредба у конкретном случају не може применити обзиром да је ревизија изјављена против другостепене одлуке само у делу у ком је преиначена првостепена одлука о трошковима поступка. Наиме, наведена одредба може се применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, (односно у случају када се ради о ревизији изјављеној против правноснажне пресуде у којој је побијани део правноснажне пресуде или означена

вредност предмета спора испод граничне вредности за дозвољеност ревизије), али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог Закона (ЗПП) или посебним законом, одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић